

AM VAZUT POEZIA

SAlecsandru

Am vazut Poezia:visatoare,tainica,profunda,vesnic tanara,inotand in apele iubirii-altfel n-ar fi ceeace este.

M-a ademenit de la inceput asemeni sirenelor ce-i cantau lui Ulise in drumul spre Itaca.

Inca sunt sub farmecele sale .

Si cred ca ma voi imbata pentru totdeauna de prezenta ei.

Nu s-a descoperit leacul care sa ma vindece de poezie si chiar de s-ar inventa,nu m-as incumeta sa-l cumpar.

Prefer boala ei dulce ca adierea de zefir pe malul lacului codrilor, albastru.

Atingerea chipului ei diafan ca luna din mozarteicele nopti,

Imi da noi puteri de inaltare la tronul Dragostei-marea de dincolo de laptele stelar

Care ma striga pe nume prin glasul firului de iarba,al florii,al muntelui,al marii,al boltei aburite de luceferi...

Cum sa n-o aleg pe ea,care,asemeni surorrii sale,Eutherpe,straluceste printre gunoaiele lumii?

Cum sa nu-mi tresalte sufletul de bucurie la auzul pasilor ei,

Pe care doar poetul si aerul nins de flori de cires,il pot distinge?

M-am logodit cu ea in numele Iubirii ce misca cer si stele,

M-am logodit cu ea spre a-i fi un umil slujitor

In meteorica trecere ce ni s-a dat,

Cu speranta rasplatirii prin insamantare in ogorul nepieritoarelor lumini.